

Szerző: Sebestyén Péter (2019-11-30)

1 / 7 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/tabudontes-a-blokk-elott/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-10 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Tabudöntés a blokk előtt

Olvasva a „[Gyere le a blokk elé!](#)”-mottójú* kolozsvári előadássorozatról, - amelyben olyan tabukról hallhattak, melyekről a múlt rendszerben suttozni kellett (pl. a szexualitás) -, azon töprengtek: milyen szép (lenne) a világunk tabuk nélkül?!... Valóban? Sikerült minden tabut ledöntögetni? Tényleg nincs szükség tabukra? A szabadság, a kibeszélés és az állami törvénykezés mindent megold?...

Annak idején, vagy háromszáz éve, 1777. júniusában, [Cook kapitányék](#) horgonyt vetettek egy csendes-óceáni kis szigeten, Tongataboo-n, ahol a helyiek nagyon barátságosan fogadták az idegeneket. Különböző kultúrák, különböző nyelvek találkozásának pillanata volt ez, óvatosan ismerkedtek egymással. Kölcsönös ajándékcserék és rituálék, francia kürtön játszott az egyik fél, táncsal kedveskedett a másik, az emberi természetben jelen lévő érzelmek szédtően széles skálája ott volt abban a találkozásban: tekintélyharcok, kíváncsiság, őszinte hódolat, irigység, félelem... Pár nap után a felfedezők már arra is méltónak találtattak, hogy találkozhattak a sziget legelőkelőbbjeivel. A parton elfogyasztott ebéd után úgy volt illendő, hogy a vacsorát a hajón költsek el, viszonzva a

Szerző: Sebestyén Péter (2019-11-30)

2 / 7 oldal | © Katolikus.ma

vendéglátást. 1777. június 15-én este Cook kapitány és matrózai terített asztallal várták Tongataboo legelőkelőbbjeit a Resolution nevű hajó fedélzetén. Az estét így meséli el a kapitány:

„Amikor a vacsorát felszolgálták, egyikük sem volt hajlandó leülni és enni akár egy falatot is. Mikor kifejeztem döbbenetemet, azt válaszolták, hogy ezek taboók, amely szónak nagyon összetett jelentése van, de általában azt jelzi, ha valami tiltott. Hogy miért voltak ilyen erős tilalom alá vetve, nem magyarázták el. Hogy a vacsora így véget ért, és kíváncsiságukat is kielégítettük azzal, hogy végigkísértük őket a hajón, visszavittük őket a partra.”

(James Cook: The Three Voyages of Captain James Cook round the World, Vol. V., London, 1821.)

Amit ők kínáltak, az a vendégek számára tilos volt. Azóta bejárta a világot ez a kifejezés, akárcsak a bibliai kóser. A kultúrák találkozása nem mindig jár sikerrel. Azonban nemcsak ezt a polinéziai eredetű szót értjük tabu alatt, hanem, bizony átvitt értelemben mindent, amiről nem illik, nem szabad beszélni. Ami titkos, ami

Szerző: Sebestyén Péter (2019-11-30)

3 / 7 oldal | © Katolikus.ma

nem tartozik másra, amit szégyellünk, amit nem teregetünk ki mások előtt. De az emberek egy része, minden nemzedékben igyekszik feszegetni a határokat, nyilvánossá tenni azt, amit még a törvények sem tudnak kötelezni. Holott a tabuk évezredek íratlan szabályok, közmegegyezése bizonyos kultúráknak, vallásoknak, közösségeknek. A tabu erődítmény, biztonsági zóna, a kíváncsiság tűzfala, az illetékteleneket elijesztő, elbátortalanító eszköz. Védi a bűnöst is, az ártatlant is. Végigtanulmányozhatjuk a tabuk keletkezését és eltűnését, a rabszolgafelszabadítástól a naturalizmuson át egészen napjaink tabugyártásáig, rájövünk, hogy a tabuk a közösség önvédelmi reflexei.

Felgyorsult digitális világunk kézzel-lábbal tiltakozik a tabuk ellen. Óriásplakátokon mutatnak egy tenyérbe helyezett kikapart embriót, meséskönyveket illusztrálnak melegekkel és tapizó nagybáccikkal, a szexuális forradalomnak hála, habzó szájjal hirdetik a nők felszabadítását és a családi erőszak megszüntetését, miközben természetesnek tüntetik fel a promiszkuitást és a szexuális zavarokat, celebek mutogatják intim szférájukat, minden szégyen- és szeméremérzet nélkül. Harcot hirdetnek a tabuk ellen a média hathatós segítségével a művészetben, a költészetben, a tőzsde világában, a politikai kampányokban. Mindent és mindenkit le akarnak leplezni az (ál)őszinteség és az (ál)igazság nevében. A pszichológia is rátesz egy lapáttal, mert bizony mindent ki

Szerző: Sebestyén Péter (2019-11-30)

4 / 7 oldal | © Katolikus.ma

kell beszélni. Ne legyen a gyermekben (és) felnőttben elfojtott trauma. Le kell dönteni a határokat, hiszen szabadok vagyunk.

Eközben tabusítjuk

a fizetésünket, a mobiltelefonunkra és számítógépekre feltöltött /elküldött üzeneteket, képeket, szabadidőnket, meg persze magánéletünket, amelyhez Istennek se legyen semmi köze.

Csak az a kérdés, hogy a tabudöntögetéssel vagy tabugyártással megszűnik-e az ember erkölcsi felelőssége? Jobbá váltunk-e a tabuk nélküli világban? Mire való a lelkiismeret – mint Isten hangja bennünk –, ha mindent kimagyarázunk, megengedünk, felhívítunk, és a bűnt nem nevezzük bűnnek? Okosabbak, ügyesebbek, boldogabbak lettünk azáltal, hogy beleshettünk a kulisszák mögé, és megtudtuk: nem a gólya hozza a gyermeket, ki volt beöltözve Mikulásnak, vagy attól, hogy kiderült: melyik színész, politikus mit csinált éjszaka, és mekkora vagyona van? Megoldódtak problémáink attól a sok rossztól, amiről fölöslegesen tudomást szereztünk a médiából? Attól, hogy leleplezzük a nyilvánosság kirakatába kitergetett szennyet, segítünk a másik embert felemelni a lelki

Szerző: Sebestyén Péter (2019-11-30)

5 / 7 oldal | © Katolikus.ma

sötétségből? Attól, hogy eloszlattuk a tabuk ködét, világosabban látjuk a bennünk levő jót és aszerint is cselekszünk?...

Mert a tabuknak ellenőrző feladata is lenne. Azokhoz alkalmazkodva kellene egyengetnünk, igazítanunk egyéni és közösségi tetteinket. S ha vétettünk, tanúsítsunk megbánást. Lássuk be, ha átléptünk egy bizonyos határt: kérjünk bocsánatot, kezdjük új életet. Mert sem a törvényes hatóság, sem a tabutlanítás nem változtatja meg emberi természetünket. A bajok maradnak, a konfliktusok szaporodnak, a drámai helyzetek ma is megoldhatatlanok Isten nélkül.

A tabuk határokat jelölnek ki, amelyeket be kell tartani. Nincs az a pénz, az az egó, ami büntetlenül ezt olybá veheti. Ugyanakkor nem is szabad sunyi módon a tabuk mögé bújni. Erre való a hiteles Isten-és emberszeretet. Mert ennek hiányában tabukkal és tabuk nélkül is hiteltelenné válunk, és tönkretesszük emberi kapcsolatainkat, sőt lassan magunkat is. A tabuk jelzik a keskeny utat, amelyen járhatunk. Nem szükséges kiszorgálni minden álmod, vágyat, ösztönt, szívünkbe befurakodó érzést. A tabuk segítenek szelektálni. Ha a csikóra nem teszünk hámat, nem lehet befogni a szekérbe. Mert az még nem szabadság, hogy eloldjuk az anyja mellől.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-11-30)

6 / 7 oldal | © Katolikus.ma

A tabudöntögetők primitívnek tartják a sok tilalomfát, uccu neki: 'hagyni kell', 'ne szólj bele mások dolgába...!' De a közösségnek, főként a hívő keresztény közösségnek szüksége van egy össze- és megtartó elvre, irányra, ami nem más mint Jézus tanítása. Ezért sem primitív az, aki figyelembe veszi az egyház hagyományait, a közösség íratlan szabályait, és nem ront be ajtóstul, elefántként a porcelánboltba. A felvilágosult tabudöntögetők azt hiszik, kifakasztják a gennyes sebet – pedig a szervezet is védőhártyát von a seb köré –, de nem gyógyítanak. „*Botrányok mindig lesznek,*” – mondja Jézus, „*de jaj annak, aki botrányt okoz...*” (Mt 13, 24-30) Szent János apostol hozzáteszi: „*Mert, ha szívünk vádol is, Isten nagyobb a szívünknel...[...] Van szószólónk az Atyánál.*” (Jn 3, 2-21) Szent Pál szerint is: „*mindent szabad nekem, de nem minden használ...*” (1Kor 10, 23)

Vagyis a tabu felszámolható, amennyiben ez a közösség javára válik, de nem érdemes vaktában tabut döntögetni. Sokkal célravezetőbb, ha irgalommal és szeretettel, Isten irgalmába kapaszkodva, egymást tisztelve építjük emberhez méltó életünket.

Másképp csak rombolunk.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-11-30)

7 / 7 oldal | © Katolikus.ma